

Sygn. akt *IV U 62/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2017 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o wysokość emerytury zaliczkowej

na skutek odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 16/05/2016 znak (...)

z dnia 14/06/2016 znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. z dnia 16/05/2016 znak: (...) w ten sposób, że ustala, iż emerytura zaliczkowa M. N. od 26 kwietnia 2016r winna wynosić 1441,09 złotych / słownie : jeden tysiąc czterysta czterdzieści jeden, 09/100 / oraz ustala odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

II. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. z dnia 14/06/2016r znak (...) w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu podjęcie wypłaty na rzecz M. N. emerytury w kwocie zaliczkowej od 1 maja 2016r w wysokości 1441,09 złotych / słownie : jeden tysiąc czterysta czterdzieści jeden, 09/100/ oraz ustala odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na rzecz M. N. kwotę 840 złotych / słownie : osiemset czterdzieści / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego również zażaleniowego .

Sygn. akt *IV U 62/17*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 września 2017 r.

Decyzją z dnia 16 maja 2016r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. po rozparzeniu wniosku z dnia 26 kwietnia 2016 r. przyznał M. N. emeryturę w kwocie zaliczkowej od dnia 26 kwietnia 2016. Wysokość emerytury

została ustalona w kwocie zaliczkowej 1 148,90zł z uwagi na nieprawidłowości na koncie ubezpieczeniowym. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawczynię zatrudnienia.

Decyzją z dnia 14 czerwca 2016r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. po rozparzeniu wniosku z dnia 31 maja 2016 r. podjął wypłatę M. N. emerytury w kwocie zaliczkowej od dnia 1 maja 2016. Wysokość emerytury została ustalona w kwocie zaliczkowej 1 152,87 zł .

Od powyższych decyzji odwołania złożyła M. N., wnosząc o zmianę tych decyzji przez ustalenie wysokości i wypłatę jej emerytury w pełnej wysokości. W uzasadnieniu odwołań wnioskodawczyni naprowadza, że organ rentowy nieprawidłowo zastosował przepis art. 120 ustawy emerytalnej przyznając jej emeryturę w kwocie zaliczkowej. Zdaniem odwołującej organ rentowy wskazując na nieprawidłowości nie wyjaśnił na czym te nieprawidłowości polegają, jakiego okresu dotyczą i jaka kwotę obniżenia emerytury uzasadniają.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy podkreślił, że przyznanie świadczenia emerytalnego w kwocie zaliczkowej nie kończy postępowania w sprawie a ostateczne ustalenie wysokości świadczenia, po wyjaśnieniu zaistniałych wątpliwości, następuje na podstawie tego samego wniosku. Organ wskazał, iż czynności wyjaśniające w sprawie wnioskodawczyni dotyczą nieprawidłowości na koncie ubezpieczonej w kontekście płatnika składek (...) Sp. z o. o. z siedzibą w O. w związku z ustaleniem kwestii ustalenia płatnika składek z odwołania (...) S.A. w D.. Wskazane sprawy nie zostały do tej pory rozstrzygnięte i zalegają w SO w Rzeszowie. Zdaniem ZUS do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia powyższy kwestii nie ma możliwości ostatecznego ustalenia emerytury.

Zarządzeniem z dnia 9 sierpnia 2016 r. Sąd połączył do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy z odwołań od wskazanych wyżej decyzji pod sygnaturą akt 810/16

Postanowieniem z dnia 6 października 2016 r. sygn. akt IV U 810/16 Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołania M. N. od zaskarżonych decyzji ZUS. W/w, działająca przez pełnomocnika, złożyła zażalenie na postanowienie Sądu I instancji. Rozpoznający złożony środek odwoławczy Sąd Apelacyjny w Rzeszowie postanowieniem z dnia 19 grudnia 2016 r. sygn. akt III AUz 83/16 uchylił zaskarżone postanowienie przekazując sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. N. urodziła się (...)r.

Decyzją z dnia 14 lutego 2014 r. znak (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. stwierdził, że M. N. w okresie spornym tj. od 1 maja 2012r. do 30 listopada 2013r. z tytułu zawartej umowy o pracę podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownicy u płatnika (...) w D.. Od powyższej decyzji odwołania złożyli (...) w D. oraz M. N.. Odwołania te zostały oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 1 lutego 2017 r. sygn. akt IV U 830/14. Od wyroku złożono apelację.

M. N., zgodnie z zapisami w bazie danych ZUS, była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych przez (...)w D. od 1.01.1999r. do 30.04.2012r. Następnie, została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od dnia 01.05.2012r. do dnia 31.10.2012r. przez płatnika składek (...) Sp. z o.o. we W., a kolejno w okresie od 01.11.2012r. (okres otwarty) przez płatnika składek (...)Sp. z o.o. w O.. Od 01.12.2013r. przez (...)w D.

W dniu 26 kwietnia 2016 r. M. N. złożyła wniosek o emeryturę.

Zaskarżoną decyzją z dnia 16 maja 2016r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. przyznał M. N. emeryturę w kwocie zaliczkowej od dnia 26 kwietnia 2016. Wysokość emerytury została ustalona w kwocie zaliczkowej

1 148,90zł z uwagi na nieprawidłowości na koncie ubezpieczeniowym. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawczyni zatrudnienia.

W dniu 31 maja 2016 r. M. N. złożyła wniosek o podjęcie wypłaty zawieszony emerytury. Do wniosku załączyła świadectwo pracy wystawione przez (...)w D. w którym wskazano, iż wnioskodawczyni z dniem 30 maja 2016r. rozwiązała stosunek pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 czerwca 2016r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. podjął wypłatę M. N. emerytury w kwocie zaliczkowej 1 152,87 zł od dnia 1 maja 2016 r.

W odpowiedzi na zarządzenie Sądu z dnia 27 stycznia 2017 r. organ rentowy w piśmie z dnia 22 lutego 2017 r. wskazał, iż z uwagi na nieprawidłowości indywidualnym koncie ubezpieczonej nie można było ustalić emerytury w ostatecznej wysokości i jej wypłata została podjęta w kwocie zaliczkowej tj. 80% z kwoty 1 441,09 zł i wyniosła 1 152,87 zł. Organ rentowy wyjaśnił również, że w/w nieprawidłowości dotyczą okresu od 1 października 2013 r. do 30 listopada 2013 r. Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 25 kwietnia 2016 r. M. N. była zatrudniona w firmie (...)Sp. z o. o. z siedzibą w O. do dnia 30 listopada 2013 r. Płatnik składek nie przedłożył dokumentu rozliczeniowego (DRA) oraz nie opłacił składek za miesiąc październik i listopad 2013 r. oraz nie dokonał wyrejestrowania pracownicy z ubezpieczeń.

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2017 r. Sąd wezwał organ rentowy do wyliczenia jaka emeryturę wnioskodawczyni otrzymałaby przy uwzględnieniu podstawy wymiaru składki za październik i listopad 2013 r. w kwocie 1600 zł brutto jak wynika z akt osobowych wnioskodawczyni.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie organ rentowy pismem z dnia 12 lipca 2017 r. wyliczył wysokość emerytury wnioskodawczyni w trzech wariantach:

I. 1441,09 zł (wyliczenie na podstawie zewidencjonowanych w tej chwili składek)

II. 1443,45 zł (hipotetyczne wyliczenie przy założeniu, że za dwa dodatkowe miesiące w 2013r. tj. październik, listopad byłyby opłacone składki w wysokości 312,32 zł [1600,00 x 19,52 %])

III. 1 444,62 zł (hipotetyczne wyliczenie przy założeniu, że za trzy dodatkowe miesiące w 2013r. tj. październik, listopad, grudzień były by opłacane składki w wysokości 312,32 zł)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zalegających w aktach organu rentowego, aktach sprawy sygn. akt IV U 830/14 oraz aktach osobowych wnioskodawczyni .

Sąd dał wiarę zgromadzonym w niniejszym postępowaniu dokumentom, bowiem sporządzone zostały przez powołane do tego organy w przepisanej prawem formie i ich treść nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie art. 120 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS jeżeli prawo do świadczeń zostało udowodnione, ale zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości świadczeń, organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia w kwocie zaliczkowej zbliżonej do kwoty przewidywanych świadczeń (ust 1). Organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia, o których mowa w ust. 1, również wtedy, gdy składki należne za okres, z którego ustalono podstawę obliczenia emerytury określonej w art. 26, zostały zewidencjonowane na koncie ubezpieczonego w terminie uniemożliwiającym ich uwzględnienie w podstawie obliczenia świadczenia w dniu wydania decyzji w sprawie prawa do świadczenia i ustalenia jego wysokości (ust 2).

Jak wynika z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych na koncie ubezpieczonej widnieją nieprawidłowości w opłacaniu składek za okresy październik, listopad 2013 r. Okres ten objęty jest sporem, który nie został jeszcze prawomocnie zakończony. Owe błędy i nieścisłości na koncie ubezpieczonej nie pozwalają na ustalenie

emerytury w ostatecznej wysokości, stąd też w ocenie Sądu samo ustalenie przez organ rentowy wysokości świadczenia emerytalnego w kwocie zaliczkowej należy uznać za prawidłowe.

Osobną kwestią pozostaje jednak prawidłowość wysokości kwoty ustalonej przez organ rentowy. Jak wskazał ZUS w piśmie z dnia 12 lipca 2017 r. wysokość emerytury wnioskodawczyni jaką można ustalić na podstawie zewidencjonowanych w tej chwili składek wynosi 1441,09 zł. Jest to kwota której nie dotyczą rozbieżności czy nieprawidłowości na koncie ubezpieczonej bowiem co do składek z których została wyliczona organ rentowy nie ma zastrzeżeń. Jak wynika z wskazanego wyżej art. 120 ustawy emerytalnej ustawodawca zdefiniował zaliczkę jako kwotę zbliżoną do kwoty przewidywanych świadczeń. Oznacza to więc konieczność ustalenia kwoty przewidywanej a następnie kwoty do niej zbliżonej która będzie stanowić wysokość świadczenia zaliczkowego. Organ rentowy ustalił tą kwotę jako 80% z kwoty 1 441,09 zł ustalając dla wnioskodawczyni emeryturę w kwocie zaliczkowej w wysokości 1 152,87 zł brutto. W ocenie Sądu organ rentowy bezpodstawnie zaniżył wnioskodawczyni ustaloną kwotę zaliczkową emerytury. Z poczynionych przez organ rentowy hipotetycznych wyliczeń emerytury z uwzględnieniem spornych okresów ubezpieczenia wynika, iż jej wysokość może wynieść 1443,45 zł brutto. Emerytura w kwocie zaliczkowej powinna być zatem zbliżona do kwoty 1443,45 zł brutto. Bezzasadnym jest jednak przyznawanie świadczenia zaliczkowego poniżej kwoty na której wysokość nie mają wpływu nieprawidłowości na koncie ubezpieczonej. Organ rentowy winien zatem ustalić a następnie wypłacić kwotę świadczenia zaliczkowego w wysokości co najmniej odpowiadającej wysokości świadczenia, które można ustalić na podstawie bezspornych danych na koncie ubezpieczonej. Jak natomiast wynika z treści wskazanego wyżej pisma organu rentowego wysokość emerytury wnioskodawczyni jaką można ustalić na podstawie zewidencjonowanych w tej chwili składek wynosi 1441,09 zł.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje orzekając jak w pkt I i II sentencji.

Jednocześnie należy wskazać, że do zasad przyznawania i wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych zastosowanie ma art. 118 ust. 1 ustawy emerytalnej, zgodnie, z którym, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, przy czym w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego, za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a). W niniejszej sprawie, jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych, organ rentowy dysponował materiałem dowodowym pozwalającym na ustalenie kwoty zaliczkowej w prawidłowej wysokości. Stąd też w ocenie Sądu Okręgowego należy uznać, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność, za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Orzeczenie o kosztach w punkcie III sentencji wyroku, znajduje postawę w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie, z którymi strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W przedmiotowej sprawie kosztami poniesionymi przez M. N. były koszty wynagrodzenia reprezentującego go w sprawie profesjonalnego pełnomocnika ustalone na podstawie § 9 ust 2 oraz § 10 ust 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).